

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Cirkler

Citation: Larsen, Karl: "Cirkler", i Larsen, Karl: *Cirkler*, 1893, s. 21. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_03-shoot-idm140694312120400/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Cirkler

ned ad Huset, gik saa den anden Vej, fandt et Hul i det levende Havegærde, brød igennem og stod foran ganske det samme Syn, set bagfra: en nøgen Murflade, døde Vinduer, ingen Røg, ingen Lyd, intet Spor af Liv! I Mørke finder man det ganske naturligt, at alting tier; men ved højlys Dag, naar man kan se lige til Støvct, der ligger paa Bordet indenfor de lukkede Vinduer, gør det et Indtryk, som vandrede man rundt i Grimms Eventyr!

Da lød en Stemme lige i min Nærhed, og jeg vendte mig mod et Menneske af denne Verden. Det var en Gendarm.

Han gjorde yderst venligt Honnør: «De vil maaske ind til Pedersen?» sagde han.

«Til Pedersen?»

«Ja, jeg mener Gæstgiveren — det er Gæstgivergaarden.»

Jeg takkede, og han gik hen til et af de lukkede Vinduer, som han øjensynlig kendte nøjere til, smækkede det op ved et Ryk med Neglen og raabte ind: «Der er en Rejsende, Pedersen!»

Man hørte inde fra et dumpt Brøl og en Pladskan af bare Fødder paa Gulvet; lidt efter

kom en forsovet Mand med røde Øjne ud i Skjorte og Benklæder med Selerne hængende ned bag til. Og mens Spurvvene begyndte at pippe, kom jeg lysvaagen i en for kort Seng med Udsigt til et Tapetpapir af Farve som kugleblaat og fyrretræs Skab, Stol og Servante. Mærkeligt nok varede det alligevel ikke længe, før jeg sov ind. —

Da jeg, et godt Stykke højere op paa Dagen, spadserede om i Vamdrup og ventede paa Eftermiddagstoget til Hamborg, gik jeg beständig med min Bog fra Universitetsbibliotheket i Hovedet.

. . . . Oase midt i Heden! Der er ved Ordet Oase straks det mislige, at man uvilkaarligt kommer til at tænke paa Palmer; men selv efter at de er kommen vel ud af Hovedet, bliver der dog altid et Indtryk tilbage af noget saftigt grønt og smilende i Mod-sætning til et goldt Øde, der omgiver det paa alle Sider. Men jeg gik lige til Vamdrups Yderkanter og saae ikke andet i hele Synskredsen end jævne Kornmarker og Kartoffelmarker uden nogen særlig Yppighed og uden noget afskrækkende Hedeland omkring, det